Thesis Title

Treatment of Effluent from Pig Manure Biogas Digester

by Aquatic Plants in Natural Wetland

Author

Kunakorn Boonsai

M.S.

Environmental Science

Examining Committee:

Asist. Prof. Dr. Siripen Traichaiyaporn

Chairman

Assoc. Prof. Dr. Vilaiwan Anusarnsunthorn Member

Dr. Nirandorn Potikanond

Member

ABSTRACT

An assessment work in a wetland of Mae Hia Agricultural Research and Training Center was carried out during dry season, November 1997 to April 1998. Determination for treatment capacity of the wetland for effluent wastewater from adjacent pig manure biogas unit, was concerned as the main objective. Physical properties of the wetland were studied and recorded along with the profile study. Water samplings were carried out weekly for the determination of some physiccochemical parameters. Identification of aquatic plants was also conducted under the supervision of the herbarium, Chiang Mai University. The result reflected wetland's surface area of 3,019 m² with water volume of almost 2,800 m³, where flow-in volume of wastewater was 20 m³/d bringing its retention time up to 140 days. Percent removal of pollutants for BOD₅, COD, NH₃-N and NO₃-N were 92.37 %, 81.66 %,

49.26 % and 48.64 %, respectively, and there was no removal of PO₄-P. There were 4 species of aquatic plants found in the wetland. Two species were floating hydrophytes; water hyacinth (Eichhornia crassipes (Mart.) Solms.) and duckweed (Lemna minor L.), other two were water-tolerated species; taro (Colocasia esculenta) and torpedo grass (Panicum repens Linn.) It was concluded that the studied wetland holds a significant capacity of BOD₅ and COD removals but not for those of nutrients as nitrogen and phosphorus. Treatment capacity of the studied wetland was based mainly on its physical properties because of large water volume which made it become like a sedimentation pond for pollutants. The wetland was also sensitive to physical change pointing that well-planed maintenance is needed eventually to maintain the wastewater treatment capacity. The maintenance should concern with the concept of trying to use most benefits of the wetland in treating wastewater, by the function of both physical properties and biological properties: aquatic plants and microorganisms. Therefore, aquatic plants harvesting, especially for water hyacinth, and sediment removing should be firstly considered in the plan in order to increase the higher treatment capacity in the plants, remove the pollutants and prevent the wetland form being silted.

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

การบำบัคน้ำเสียจากบ่อหมักกาซจากมูลสุกร โดยพืชน้ำ

ในขึ่งธรรมชาติ

ชื่อผู้เขียน

นายคุณากร บุญใส

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวคล้อม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ผศ. คร. ศิริเพ็ญ ตรัยใชยาพร

ประธานกรรมการ

รศ. คร. วิไลวรรณ อนุสารสุนทร

กรรมการ

คร. นิรันคร โพธิกานนท์

กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษามีวัตถุประสงค์หลักเพื่อหาประสิทธิภาพของการบำบัดน้ำเสียจากบ่อหมักกาชชีว-ภาพจากมูลสุกร โดยพืชน้ำในบึงธรรมชาติ ที่ศูนย์วิจัยและฝึกงานเกษตรแม่เหียะ ในฤดูแล้ง ระหว่าง เคือนพฤศจิกายน พ.ศ.2540 ถึงเคือนเมษายน พ.ศ.2541 ประกอบด้วยการศึกษาลักษณะคุณสมบัติ ทางกายภาพและทางเคมี โดยเก็บน้ำทุกสัปดาห์ และการจำแนกชนิดของพืชน้ำที่พบในบึงภายใต้ การแนะนำของเจ้าหน้าที่จากหอพรรณไม้ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า บึงพืชน้ำที่ ศึกษาครอบคลุมพื้นที่ 3,019 ตารางเมตร ปริมาตรน้ำในบึง 2,799.44 ลูกบาศก์เมตร ปริมาตรน้ำเสีย ไหลเข้าบึง 20 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน ช่วงเวลาที่น้ำเสียถูกเก็บกักไว้ในบึงสูงถึง 140 วัน ความ

สามารถในการบำบัค BOD₅, COD, NH₃-N และ NO₃-N เท่ากับ 92.37 %, 81.66 %, 49.26 % และ 48.64 % ตามลำคับ ส่วน PO_4 -P นั้นไม่มีการบำบัค พืชน้ำที่พบในบึงประกอบค้วย 4 ชนิค โดย 2 ชนิคเป็นพืชพวกลอยน้ำ คือ ผักตบชวา และ แหนเป็ค ส่วนอีกสองชนิคเป็นพืชที่ทนน้ำ คือ เผือก และ หญ้าชั้นอากาศ จากการศึกษาสรุปว่าบึงพืชน้ำแห่งนี้มีความสามารถในการบำบัค BOD และ ค่อนข้างคื แต่ไม่สามารถบำบัดสารก่อมลพิษที่เป็นสารอาหาร เช่น ในโตรเจน และ COD ฟอสฟอรัสได้ ความสามารถในการบำบัคน้ำเสียนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะทางกายภาพของบึง เพราะน้ำ ในบึงมีปริมาตรสูงมากกว่าน้ำเสียที่ใหลเข้าบึงมาก ทำให้บึงมีลักษณะคล้ายกับบ่อตกตะกอน และ เป็นที่สะสมของสารก่อมลพิษในน้ำ นอกจากนี้บึงพืชน้ำแห่งนี้ยังมีความไวค่อการเปลี่ยนแปลงทาง กายภาพของบึงมากชี้ให้เห็นว่า จำเป็นต้องมีการดูแลที่มีการวางแผนที่คี เพื่อการรักษาความสามารถ ในการบำบัคน้ำเสียของบึงไว้ การดูแลรักษาควรคำนึงถึงการใช้ประโยชน์จากองค์ประกอบทุกส่วน ของบึงพืชน้ำนี้ ทั้งคุณสมบัติทางกายภาพ และทางชีวภาพ คือพืชน้ำและการทำงานของจุลินทรีย์ใน การบำบัคน้ำเสียด้วย ดังนั้น แผนการจัดการจึงกวรต้องมีการเก็บเกี่ยวพืชน้ำ โดยเฉพาะผักตบชวา เป็นระยะๆ รวมทั้งการขุดลอกเอาตะกอนที่ทับถมกันอยู่ใต้น้ำออกไปด้วย เพื่อเป็นการช่วยให้พืชน้ำ ทำงานได้ดีขึ้น แยกเอาสารก่อมลพิษออกไป ตลอคจนรักษาไม่ให้บึงเกิคการตื้นเขิน